

ÎNCHEIERE

27 iunie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului
Judecătorii

Ion Druță
Luiza Gafton, Victor Burduh

examinând chestiunea cu privire la admisibilitatea recursului declarat de către Cernenchi Vladimir,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Cernenchi Vladimir împotriva Inspectoratului de Poliție Bălți cu privire la contestarea acțiunilor organului de poliție și anularea deciziei,

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 21 decembrie 2017, prin care s-a admis apelul declarat de către Cernenchi Vladimir, s-a casat hotărârea Judecătoriei Bălți, sediul Central din 23 august 2017 și s-a emis o nouă hotărâre prin care s-a încetat procesul,

c o n s t a t ă :

La 02 mai 2017, Cernenchi Vladimir a depus cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului de Poliție Bălți cu privire la contestarea acțiunilor organului de poliție și anularea deciziei.

În motivarea acțiunii a indicat că, la 28 martie 2017, s-a adresat Inspectoratului de Poliție Bălți cu o plângere prin care a solicitat atragerea la răspundere contravențională lui Frăsîneanu Pantelemon, director al SRL „Bălți Gaz”, plângerea fiind recepționată de către pârât la 19 martie 2017.

Mai indică că temei pentru înaintarea plângerii enunțate a servit faptul că, la 24 septembrie 2016, s-a adresat către SRL „Bălți Gaz” cu o cerere privind accesul la informație, în care a relatat despre o procedură înjositoare de acces în clădirea administrativă a SRL „Bălți Gaz”, astfel, la 23 septembrie 2016, reclamantul s-a prezentat la SRL „Bălți Gaz” să încheie contractul de livrare a gazelor naturale, însă i-a fost restricționat, de către agenții de pază a întreprinderii, accesul în interiorul clădirii.

Menționează că agenții de pază l-au chestionat referitor la scopul accesului în clădire, i-au verificat identitatea și actele pentru stabilirea acesteia, l-au înregistrat într-un registru special și au clarificat situația prin telefon, dacă juristul este

disponibil să-l primească, ulterior a trecut turnichetul fiind escortat către biroul juristului.

Consideră că o asemenea procedură de acces în cadrul întreprinderii este una înjositoare demnității umane, ea fiind analogică celor aflați în locurile de detenție, respectiv, la 24 septembrie 2016, s-a adresat administrației SRL „Bălți Gaz” în baza Legii cu privire la accesul la informație, întru clarificarea circumstanțelor de către cine a fost aprobată paza clădirii administrative SRL „Bălți Gaz”, cine achită serviciile de pază, cu care agent de pază a fost încheiat contractul privind serviciile de pază a clădirii administrative SRL „Bălți Gaz”, la fel, a solicitat o copie a regulilor introduse de SRL „Bălți Gaz” de primire a vizitatorilor în cadrul instituției, însă nu a primit această informație, fiindu-i expediat răspunsul nr. 01-07/73 din 07 octombrie 2016.

Relatează că în baza plângerii din 23 august 2017, depusă la Inspectoratul de Poliție Bălți, a solicitat atragerea la răspundere contravențională a directorului SRL „Bălți Gaz”, Penteleimon Frăsîneanu, conform art. 71 Cod Contravențional, însă prin răspunsul nr. 7809 din 13 aprilie 2017, Inspectoratul de Poliție Bălți a indicat că informația solicitată se referă la activitatea SRL „Bălți Gaz” și nu poate fi oferită, informația fiind de uz intern.

Invocă că plângerea depusă la 28 martie 2017, urma în trei zile să fie primită și verificată, termen care curge începând cu 29 martie 2017 până la 31 martie 2017, însă, agentul constatator a întreprins măsurile necesare asupra plângerii lui abia după ce a fost înștiințat în formă scrisă, la 12 aprilie 2017.

Reclamantul Cernenchi Vladimir solicită recunoașterea încălcării de către Inspectoratul de Poliție Bălți a termenului de trei zile, prevăzut de art. 440 alin. (3) Cod Contravențional, stabilit pentru verificarea și luarea de măsuri în baza plângerii din 24 septembrie 2017 privind comiterea în privința sa a contravenției prevăzute de art. 71 Cod Contravențional, recunoașterea ilegalității acțiunilor pârîtului de determinare pentru informația solicitată în baza plângerii din 24 septembrie 2016 și recunoașterea ilegalității deciziei pârîtului privind remiterea plângerii în arhivă cu anularea acesteia.

Prin hotărârea Judecătoriei Bălți, sediul Central din 23 august 2017, acțiunea înaintată de către Cernenchi Vladimir a fost respinsă.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 21 decembrie 2017, s-a admis apelul declarat de către Cernenchi Vladimir, s-a casat hotărârea Judecătoriei Bălți, sediul Central din 23 august 2017 și s-a emis o nouă hotărâre prin care s-a încetat procesul la cererea de chemare în judecată a lui Cernenchi Vladimir împotriva Inspectoratului de Poliție Bălți cu privire la contestarea acțiunilor organului de poliție și anularea deciziei.

Nefiind de acord cu decizia menționată, la 05 aprilie 2018, Cernenchi Vladimir a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 21 decembrie 2017, a încheierii Curții de Apel Bălți din 20 noiembrie 2017 prin care a fost respinsă cererea de recuzare a judecătorului Corcenco Aliona, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei și încheierii instanței de apel enunțate, cu remiterea cauzei la rejudecare la Curtea de Apel Bălți, la faza examinării cererii de recuzare în privința judecătorului Aliona Corcenco.

În motivarea recursului, cu reiterarea motivelor de fapt și de drept invocate pe parcursul examinării cauzei în instanțele inferioare, recurentul a indicat că decizia instanței de apel este una ilegală și neîntemeiată deoarece instanța de apel nu a aplicat o lege care urma a fi aplicată, a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată, a interpretat eronat legea, totodată, a invocat că i-a fost îngădit accesul la justiție.

Conform art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Având în vedere că copia deciziei integrale a instanței de apel, tradusă în limba rusă, a fost expediată în adresa recurentului la 27 februarie 2018 (f.d. 156), cât și faptul că la materialele cauzei nu sunt careva probe privind recepționarea acestora de către recurent, Colegiul ajunge la concluzia că recursul declarat de Cernenchi Vladimir a fost depus în termen.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție a RM consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC RM, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) al articolului menționat, prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că au fost aplicate eronat normele de drept material sau procedural, iar alin. (4) prevede că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC RM.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Cernenchi Vladimir nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, or recurenta nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea deciziei contestate, ci a formulat critici ce se axează asupra fondului cauzei.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel sau instanța de fond, respectiv nu constituie temei de casare a actelor judecătorești recurate.

Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs. Prin prisma art. 432 alin.(4) CPC, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect

procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 CPC. Din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

În acest sens CtEDO, în jurisprudența sa, a constatat că, dreptul de acces la instanța de judecată nu este absolut. Există limitări implicit admise (*cauza Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230*). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (*Luordo împotriva Italiei, pct. 85*).

Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (*Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45*). Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare, depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective. Trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (*Botten împotriva Norvegiei, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39*).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile, care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (*Helmers împotriva Suediei 9 octombrie 1991*).

În astfel de circumstanțe, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Cernenchi Vladimir ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 433 lit. a), 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de Cernenchi Vladimir se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului

Ion Druță

Judecătorii

Luiza Gafton

Victor Burduh